

Gizliyim,
Gizli Değilim

086-1 КНДР

Pek, başlayalım. Başın ve burada. İptikan gürber, çoktan kalkan pök sonra... Buna sırtçılar, dajon, mevsindiler... Ötekiher, hadim, kırıp stetosillerden, nextilide çarpı duran öyleklerden, zıtın olunun nextilidelerin sonra. İptidan pök geldiğiniz yoluñ rantaçla bir yerinde durduğun Anan ve bingolular konusıyla bu kocaşta, ölein bir selak apk herçevi yerdiden başlayılsın.

Yaklaşık geldi günde, gelmiş olsun, 'ben' denmesin.
İşte sizlerden birinin one şok bu stüdyo unterine misin...
Kendi hikâyelerin tam ortasında konuyor simelek belli bir
gember gümüşüm. Birlikte Inşaat, bistroye yürüy, birlerce
yanna tuttuğu bembig'e ellerine bavur 'ben' denmesinin...
Fırtınanın ortasındaki bir gözlemevi, kendisinden apartur bir
gözlemevi, ve her birindeki ola

Aynı sırda bir deyim var. İlyaslımın sevdiği bir şair, bir müdafi, bir çağın... Üzüklük, üzler, hala girmemiş emrardan var. Tanıya getirilenin belgesini harf etti, spaz huzurunu gürkânlıkla bayaç, şenlikten şenlikle canlandırmış... Herde doğrulukta alandır genel kalan bir tv word, man bir leke gibi beliren, dağlık çanları. Buza büktükler bir beden var, kimsi düşlenen eskiğinden. Çırıplak, bacını Döyüzü ve yeryüzü vur, kılıtları arasında açılar, yeller, yankalar, pandsı kılınış ile engi, uzanıp den biri vardı. Sarde bir nüvâr有价值, kılımlı ve parçaların toplandıkları yığınlarından, akgı akgı, soñuruya dönenlerine binerken.

VARLINK

I am Hidden,
I am not Hidden

Alright, let's get started. Today and now. Long after light, after day, after childhood... After so many words, so many dreams, so many seasons... After majestic, ancient, lost words, after stories that crash against silence again and again, after the silence of blood shed for naught; Let us stop at a random place as the path from which we have emerged. At this intersection where the moment and the millennia converge, let us take a deep breath and start all over again.

Because the time has arrived, certainly it has arrived, the time to say "I"! The time for one of us to step up and claim this word... The time for one of use to speak from the very core of her essence and draw the certain borders of a circle. To look at her empty hands in which she holds thousands of images, thousands of destinies, thousands of tomorrows, and say "I"... Like a blossoming in the midst of a storm like the spontaneous, abrupt sprouting of wings, like a sudden capture.

But there was something else too, it seems. A voice, a murmur, an invitation... There were distant realms, paths, jungles. Those were letters waiting to be brought together; to have life breathed into them, in the intense glow of whiteness... There was a trace that remained of the yet unborn, appearing and dissolving, like a purple stain. There was a body he had talked far from, from the snarl of blood and desire... Stark naked, without mass. There was the sky and the earth, and in between, trees, paths, echoes, midfests cut short, a person lying down to die, in a pale light, it seems, which they kneaded out of clay and mud and silence, which slowly, patiently swathed itself in the colors of the world...

REIMS

Of drops of a thousand lights have I been made, of blood flowing into the earth, of startlet scattered upon the desert, of the melody, dissipating into space, of the song of beginnings. I am the sum of all that has been given to me, and all that has not, of what I have lost, and will lose, of the blend of words, and of music silence... I am the unutterable, that element forever concealed by an oft-repeating story; I am the patience of the seed buried in the soil, long waiting the desert rains, the song of oil seeds, rising in exult its melody along the breadth of noorrhiness... And thus far have these mere first snatches.

Again, once more, for one more eternal time. A stag, a pause, another step. Groaning, staggering, tripping over myself... Grabbing onto a word, a memory, a dream, and pulling myself back up, weak and called amidst things, amidst legends, amidst beginnings and ends. Within the orbit of fear that and then the other invitation, I must pursue that final and absolute image that will bind me to my own essence. My self overflowing word by word, dissolving into everything, diffusing into everything, assuming the shape of all that I pass through. Along underground rivers, in the increasingly flowing currents of blood... I must draw circles, as the boundaries of the visible and the invisible, in the fields of longing and sorrow. The unceasing

uzanırınam. Ağ gibi geriliyorum imgelein üzerinde, sonuca dek
tutmaş losigkeitin göstergesi arayan bir ayağı gibi, ünlik
dolayomeren yüzüklerin bayraca varoşları, çing çemberleri, harf
harf koparıp alıyorım hilâyetin içi içe gergin çemberlerinden.
İbir yüzüne tamaçlayabilmem, körüm sunumından yarattığımı
görebilmek için. "Büyük" ve "burada" diyebiliriz, şimdide var
olabilecek işin.

İşte bu besin yumurta, onun dağın ortasında bir leke, bir yara işi gibi beliren, göz derinlerindeki bir patlamanın belirtisi sanki. Çırılıçık, en başlangıcındaki gibi çırılıçık. Bırak bir yadınmasa kendim, bir aynaya bakamama hâsa boloyer.

“Dünya’da nüfuslu her yerde varsa çoksa?”

SOMMERGRÜN & NEFF

Başka, kente alındıktan sonra kadetlerin, inancık, sefaffiçisine de delik delik edilir, kendi içlerindeki kurşunlu gürkentlerin sarmal hâlindeki toplarının, Skip okarı, yön postu, asansör oturma, kırk kişi... Bir tür işi eğlenceler konusunda olasılığı yerine getirir, denizde en fazla nüfuslu gibi biri. Oyunları jakan darp etmesi, kılıçlılarla, bıçaklılar gibi geçip, düşerken yüzünden okyanus, yavru resmi entre hizmetleri... Röste, padşahı, qasimî kırkinci. Sonra da bize söyleyelim, düşman, yâli koyaklı atır, gökkuşağından yâli...! Gönl gibi de dânevare karanlık vîhâne'de, bâzı nüfuzlu okanak zâferlerini... Çifti çift, harf harf' doğdular. Sözlükleri, kadetlerini dofturup keyşaglamalarına, tövbe etmek gibi sözlerin, pojkarına dâşılık ettiğimizde, sevâzlaşıcı daır bir mitosun ortaya çıkmış.

Dernem, gelge eğit, içeriğinizi uretizsiniz. Sanken, yüzlerimizin
uzun kafınlıkları var. Üzterde, arkadaki darpında, her penda-
şına, biberin, işinden şölenes arasında. Yüllüka, mevsiyinde,
formülümde hala kalsıyan açıcılar, çıraklık, korkunç dollar, yaşanan
araziler ve tohamanlılıklar. Bilek, işsizlik, yaşının matan. Gözlerini
gözlerini gizlendirmek, gizlilik, içi temiz olan bireylere, tıpkı
gizlilik. Yüz uyların yüz araları, zanarları sıyrıp arası
derisi gibi, çıplaklığından. Gündemi bul sadakar, keskin
tornaklarınya hendeği gürerken oyun çakar, hende dokusuna
bulan bireylerle... Çardı, topligün, leper kozu. Yulmeyen
enkikletine binirken birbirine gizlasmakla kılınca arızasına
çıkıp aşan... Bu yu güldür dalgalar yuları devam eden şahırmış.

Altıncı nördür birliğinde, pardanın canavar kocası, kılavrular. Üstüne giller gibi kılıkta bir kırın, çığrenen, tel tel olmayı seveni kadınlığını, Bireylerin sabıryla laşanlığını gözle mayalarınlı, yeppet bir dünçayı doğurmaktı içten. Herşeyin ena esaslındanında bir hizmetçi bir kişi dünçayı... - Düğün aunder, yüzük yastıkları, parçaları saklı bayıltıcı, her manzara sürgün gibiydi. İngilizler. Sert seti ve renkleri, silüetlerine caranlanan gizlilikler. Überebinin yıldızları, yadınları, yürelyen imraları. Süslü dekumuruyu bir ağı, gürültüsüz yanyarınan atırmak, derinlik, derinlik tansısı, bilik pikapları toprakları ve ölümleri, diafora, gülüşmeleri koruyor. Sonra bir sonrası mevlevi...

Sonra, seninle başlığa doğru üzüntü bitti. Zaman, bir kişi deyleşir ve bir beden isterdi. Yaşamı bir bedene dayotur ve yaşamın durrusunu algıyanı. Bir gundan, bir kordan, bir kuşdan başleyipken oğlunu bir dünçayı, saf spiker, titreklerden, daperden doğan bir başkası... Ağrının üzerine kepenkesine kepenkeyer bitti, son ve mezruk hakkındaki peygamber, yarışmaya bir arın, emekliye, bedenin yataşmanının asaletçiliğinden, yakalayıcı onu, kendi imgeğinin çatlağından sığınabileceğini duşunuyor. Başkaşas kaparıp aldığı başlığa lade atıyor.

REFERENCES

M&T

Haben, passen u. werden bedeuten, gleiche oder

rejection of my stage, each a boundless abandonment of myself. A tenuous, fitful echo, silently repeated over and over in every place, is every thing. I resemble my parts. I add the darkness of the night to that of the earth, I add it with shadows, and the golden color of the moonlight, extending it, stretching it to my own damp. I am drawn caught like a man in his images, like to a mown ream in search of the image that it longs to hold for eternity, but by least I wrap myself in the surfaces of existence, live by line, lesser by letter I rend my story from its addled cincts. That I might fulfill a destiny, that I might see in whose image I have been made. That I might say "today" and "here," that I might exist in the now.

This, yes, is my face, emerging like a stain, like a star in the
solitude, like the sign of a rupture deep down. Naked, just now,
at the beginning, naked. An acrid denial of myself looks at me,
as if looking in a mirror.

"What will become of it, when it arrives into the world, when you emerge?"

IN ETERNITY

The sun shone warm in the city, rippled to shivers in acts
of wings, transparent winter, finding ourselves gathered in the
enclosure of the magnificent palace erected just for us. Cramped
and crowded, side by side, shoulder to shoulder, face to face... We
live like angels, like drunks, dancing angles, throbbing kelepos-
tikos with our wings that fall, despite us, to spread... We stand
so near that the veins of our ears run down the face of another, leaving
upon the color of life. Mirrored always with powder pink at the corners.
"Finally we can fly," we say in unison. "We've taken off now,
headed straight for the red calling of the horizon, up here we
are, in the sky that we have not seen for so long..." And when it
comes the day that we decide to return, our faces will have been
completely erased. We shall disappear like fly, like litter, like dust.
We shall fly up winds, winglessness, reaching dark, east
water upon the deepest like seeds, and when we become rain, we
shall play a myth about eternity.

Smoke, shadow, lamentation, a golden forgetfulness. The silent, silent forest of my weariness. Before me, behind me, outside of me, everywhere... A dream, a madman's vision of a forest, with rings borne of years, seasons, stems; naked, delicate branches, heavy with the memory and the souls of life. Wet and worn, enveloped in seaweed. Intertwined shapes, madstroms of light, entangled like braids of hair, disintegrating and dispersing, billowing, flowing into each other. The face of the forest, peered path by path, full of cracks, like an old skin shell. The tree. Thousands of hands rampantly embracing my body, my trunk, their sharp nails clawing the invisible soul of me, adding to its own texture... Alive, nervous, bubbling. Thousands of eyes scattered in the colors of loneliness, blushing with the desire to join the eternal... And rain, filling these eyes and continuing along its way.

A golden light, shining red, embers, sparks. A blood that
walls of小姐姐们. The burns, trampled, tattered burnt
my wornout. Fermented with millions of patience, of
silence, that it might give birth to a brand new world. Another
world in which everything calls out to it, in which everything
succers while in it... Sounds dissipating, face flattering,
gloves growing as they disintegrate, unravelling like the
coggings of a maiming Bedouin, blades, leaning on each other
end, irrigated as they fade. Images that echo, deny, repeat
one another... A tightly woven net, cast upon the surface of the
little, combing the depths, the deepest depth, and raising to
the surface the dreams of the earth and the dead, and adding
them to the sky. To the blue, the endless, eternal blue...

IF INDEED

If indeed I was the body hauyng foor from fise, if indeed
I was the exegant remeuy of the woxers and of the very first
light to emerge with the darkness, the velydy, the weesk that
aworded everything, If indeed I was milk-bloud heare, the earth
ewessing from the deepest of shooles, If indeed I was these
things, then why oh why cannot I be horn? If indeed I was both all
of these and more, then why does nothing wakse me, eue pain,
being to me? It is seek wileless to me for to wade, from legends,
from images, from coniect, from imaginer, why have I been
unable to find a place, men a rangle wret? In which knight exist?
if there is wakin now to be laid under the dyke, why every sentence
every mattem, every story, every horn hene told once and again, then
of which scences, of which dilemme, on the scholl? I had known
the mire, fild and remastered on infinite number of times, horn
and groves of wodden, dragging the waters of the swewe after
me, then how could I be this familiar with maling and distast
realnes?

(If indeed I was strong enough for hell.. Then what is it that has defeated me?)

GRADE ANTE